

ДЕНЬ ПО ДЕНЬ

На единъ отъ прозорцитѣ на хотелъ „Централъ“ стои облежната млада жена и гледа навънъ. Мокъръ октомврийски следъ-обѣдъ е прихлупилъ градеца. До вчера бѣха слънчеви тихи дни — последнитѣ хубави дни на есенъта — топли и прозрачни. Но презъ нощта зарѣмѣ незабелязано, баиритѣ, стрѣхитѣ, градинката на кръстопѣтя — всичко потъна въ воденъ прахъ и на земята лѣсна тъничка черна калъ.

По улицитѣ се точатъ тежки каруци, дълги волски кола съ чергила, бързи, смѣшно високи, боядисани въ жълто кабриолетчета, коне, натоварени съ кошове, задъ които крачатъ хора съ калпаци. Вдруги день е панаирътъ, голѣмия есененъ панаиръ, и отъ всички околни селища, поблизки и по-далечни, се стича народъ къмъ мегдана на край града. Тамъ вече се разпъватъ палатки, приготвятъ сергии, стоварватъ стока.